

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/581 AL COMISIEI
din 9 aprilie 2021
privind tablourile situaționale ale Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 ⁽¹⁾, în special articolul 24 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2019/1896 definește tablourile situaționale ca o agregare de date și informații de geolocalizare în timp aproape real primite de la diferite autorități, senzori, platforme și alte surse, care sunt transmise prin intermediul unor canale de comunicare și informare securizate și pot fi prelucrate, afișate selectiv și partajate cu alte autorități relevante, în scopul conștientizării situației și al sprijinirii capacității de reacție la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora și în zona prefrontalieră. Această definiție reprezintă o dezvoltare a conceptului, astfel cum a fost prevăzut inițial în Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, reflectând o abordare centrată în mai mare măsură pe date, care le permite utilizatorilor să selecteze afișajul grafic corespunzător și interfața de utilizator corespunzătoare, în funcție de situația operațională și de nevoile lor de comandă și control.
- (2) Regulamentul (UE) 2019/1896 prevede stabilirea unor tablouri situaționale naționale, a unui tablou situațional european și a unor tablouri situaționale specifice care să fie elaborate prin colectarea, evaluarea, compararea, analizarea, interpretarea, generarea, vizualizarea și difuzarea informațiilor. Tablourile situaționale trebuie să cuprindă trei straturi de informații separate, și anume un strat de evenimente, un strat operațional și un strat de analiză.
- (3) Este necesar să se stabilească detaliile fiecăruia dintre straturile de informații ale tablourilor situaționale și normele pentru stabilirea tablourilor situaționale specifice. De asemenea, este necesar să se specifice tipul de informații care trebuie furnizate și procesele care reglementează furnizarea acestor informații, precum și mecanismele de asigurare a controlului calității. Pentru a se asigura o abordare coordonată care să consolideze schimbul de informații, ar trebui să se precizeze și să se standardizeze modul de raportare în Sistemul european de supraveghere a frontierelor („EUROSUR”).
- (4) Pentru a se asigura faptul că stratul de evenimente al tablourilor situaționale este suficient de cuprinzător și de detaliat, centrele naționale de coordonare și, după caz, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”) și centrele internaționale de coordonare ar trebui să prezinte cu promptitudine rapoarte privind evenimente susceptibile să aibă un impact asupra frontierei externe.
- (5) Raportarea evenimentelor cu ajutorul indicatorilor este complementară celei efectuate prin intermediul rapoartelor privind evenimente punctuale. Indicatorii contribuie la evaluarea evoluției globale la o secțiune de frontieră și la îmbunătățirea conștientizării situației, în timp ce rapoartele privind evenimente punctuale sunt conexe cu un răspuns prompt la un anumit eveniment.

⁽¹⁾ JO L 295, 14.11.2019, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosir) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

- (6) Este posibil ca rapoartele privind evenimente punctuale să impună luarea de măsuri urgente. Prin urmare, trebuie să fie posibil să se raporteze cu celeritate evenimente punctuale pentru a permite un răspuns prompt la astfel de evenimente. De îndată ce se detectează evenimentul, ar trebui să se trimită un raport inițial, iar acesta ar trebui să fie afișat în tablourile situaționale corespunzătoare. Pentru a preveni întârzierile care ar putea să afecteze capacitatea de reacție rapidă, procesul de validare ar trebui să permită trimiterea unui raport cu o validare parțială.
- (7) În același timp, emiterea de rapoarte în astfel de circumstanțe poate duce la alarme false. Emitentul și proprietarul tabloului situațional ar trebui să evalueze și să indice nivelul de încredere în rapoarte și în evenimentele afișate în tabloul situațional. Primul raport ar trebui să fie completat de rapoarte ulterioare, de îndată ce sunt disponibile informații suplimentare.
- (8) Raportarea în EUROSUR a evenimentelor legate de fraudarea documentelor și de criminalitate va completa obligațiile de raportare prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/493 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ ca parte a sistemului „Documente false și autentice online” (FADO).
- (9) Raportarea în temeiul prezentului regulament a evenimentelor punctuale care implică circulația transfrontalieră a mărfurilor și a traficului ilicit asociat nu ar trebui să afecteze obligațiile de raportare, restricțiile sau competențele existente în ceea ce privește domeniul vamal, precum și raportarea sistematică a controalelor, în special în cadrul sistemului de control al importurilor 2 („ICS2”), în temeiul articolului 186 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽⁴⁾, sau în cadrul schimbului de informații privind riscurile în contextul sistemului de gestionare a riscurilor din domeniul vamal („CRMS”), în temeiul articolului 86 din regulamentul menționat, și în cadrul Sistemului de informații al vămilor („SIV”), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ⁽⁵⁾. De asemenea, aceasta nu ar trebui să dubleze mecanismele de raportare existente, instituite de statele membre în legătură cu aspectele legate de domeniul vamal și de activitatea din domeniul vamal. În cazul în care sunt disponibile, informațiile relevante ar putea fi obținute din sursele existente ale Comisiei.
- (10) În ceea ce privește stratul operațional al tablourilor situaționale, pentru a se asigura o imagine de ansamblu suficient de cuprinzătoare, proprietarul tablourilor situaționale ar trebui să primească rapoarte privind activele proprii ale statelor membre, rapoarte privind planurile operaționale, precum și rapoarte privind informațiile referitoare la mediu, inclusiv, în special, informații meteorologice și oceanografice. În cazul în care nivelul de impact la o secțiune de frontieră este ridicat sau critic, nevoia de coordonare impune o raportare detaliată a planurilor operaționale pentru a anticipa mai bine răspunsul diferitelor autorități implicate.
- (11) Raportarea operațională care urmează să fie efectuată în cadrul unei operațiuni comune la frontieră sau al unei intervenții rapide la frontieră ar trebui să fie descrisă în planurile operaționale ale fiecărei operațiuni comune la frontieră sau ale unei intervenții rapide la frontieră.
- (12) În ceea ce privește stratul de analiză al tablourilor situaționale, acesta ar trebui să fie stabilit de proprietarul tablourilor situaționale pe baza rapoartelor de analiză a riscurilor. Aceste rapoarte sunt menite să permită o mai bună înțelegere a evenimentelor de la frontiera externă, care poate facilita formularea de previziuni privind tendințele, planificarea și desfășurarea operațiunilor de control la frontieră, precum și analiza strategică a riscurilor. Metodologiile conexe raportării analizei riscurilor și atribuirea nivelurilor de încredere ar trebui să se bazeze pe modelul comun de analiză integrată a riscului (CIRAM).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2020/493 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 martie 2020 privind sistemul Documente false și autentice online (FADO) și de abrogare a Acțiunii comune 98/700/JAI a Consiliului (JO L 107, 6.4.2020, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

- (13) Pentru a se asigura coerența și pentru a facilita schimbul de informații, menținând totdeodată securitatea, agenția ar trebui să integreze și să dezvolte în cadrul EUROSUR diversele sale rețele și instrumente de analiză a riscurilor, cum ar fi Rețeaua de analiză a riscurilor Frontex (FRAN), Rețeaua europeană de analiză a riscurilor privind fraudarea documentelor (EDF-RAN) sau Rețeaua de analiză a riscurilor a comunității de informații maritime (MIC-RAN).
- (14) Raportarea în EUROSUR ar trebui să țină seama de specificitatea anumitor activități de control la frontieră, cum ar fi supravegherea frontierelor aeriene sau maritime, dar și de specificitatea anumitor evenimente conexe, cum ar fi deplasările secundare sau incidentele de căutare și salvare. Raportarea acestor informații contribuie la stabilirea tabloului situațional european, inclusiv la analiza riscurilor și la atribuirea nivelurilor de impact. În plus, raportarea cu privire la operațiunile de căutare și salvare a migranților, atât pe uscat, cât și pe mare, ar trebui să contribuie la asigurarea protecției și salvarea vieții migranților.
- (15) Proprietarul tabloului situațional ar trebui să îl gestioneze astfel încât acesta să permită o înțelegere clară a situației la fiecare secțiune de frontieră externă și pentru fiecare zonă de responsabilitate și să faciliteze analiza riscurilor și capacitățile de reacție la nivelul corespunzător.
- (16) Atunci când stabilesc tablouri situaționale specifice împreună cu părți terțe la EUROSUR, statele membre și agenția ar trebui să respecte și să promoveze standardele tehnice și operaționale elaborate de agenție pentru schimbul de informații.
- (17) Este necesar să se stabilească responsabilitățile operaționale pentru raportare și pentru actualizarea tablourilor situaționale în legătură cu responsabilitățile tehnice de operare și mentenanță a diverselor sisteme tehnice și rețele care sprijină prelucrarea informațiilor în EUROSUR.
- (18) Pentru a se asigura faptul că responsabilitățile operaționale pentru implementarea tehnică a EUROSUR sunt definite suficient de detaliat, este necesar să se identifice componentele tehnice ale EUROSUR. Pentru a gestiona volumul semnificativ de informații prelucrate și pentru a reduce sarcina de lucru a operatorilor, schimbul de informații în EUROSUR ar trebui să fie automatizat. Statele membre și agenția ar trebui să dezvolte interfețe tehnice care să promoveze interconexiunile de la mașină la mașină și să utilizeze instrumente de sprijin decizional care să îi asiste pe operatorii EUROSUR în îndeplinirea sarcinilor care le revin.
- (19) Atunci când definește formatul rapoartelor referitoare la navele de interes ca parte a standardelor tehnice pentru schimbul de informații, agenția, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale relevante, ar trebui să utilizeze formate convenite la nivel internațional care decurg din legislația internațională relevantă, în primul rând din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, dreptul cutumiar al mării și instrumentele derivate, în special cele ale Organizației Maritime Internaționale (OMI), precum și variațiile acestora din ordinea juridică internă a statelor de pavilion.
- (20) Atunci când definește formatul rapoartelor referitoare la aeronavele de interes ca parte a standardelor tehnice pentru schimbul de informații, agenția, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale relevante, ar trebui să urmărească să utilizeze formate convenite la nivel internațional, cum ar fi cele definite de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI).
- (21) Securitatea datelor în EUROSUR urmărește să asigure autenticitatea, disponibilitatea, integritatea, confidențialitatea și nerepudierea rapoartelor și a oricăror alte date și informații prelucrate în EUROSUR.
- (22) Securitatea datelor componentelor tehnice ale EUROSUR corespunde capacității componentelor tehnice de a detecta și de a rezista, la un anumit nivel de încredere, oricărei acțiuni care afectează securitatea datelor și a informațiilor prelucrate sau a serviciilor conexe oferite de respectivele rețele și sisteme de informații sau accesibile prin intermediul acestora.
- (23) Securitatea datelor EUROSUR constituie o responsabilitate colectivă a statelor membre și a agenției.

- (24) Amenințările la adresa securității cibernetice sunt în continuă evoluție, rețelele infracționale și teroriste putând acum să recurgă tot mai ușor la acestea. EUROSUR ar trebui să asigure o protecție adecvată și omogenă împotriva amenințărilor cibernetice, atât la nivelul UE, cât și la nivel național. EUROSUR este un cadru pentru schimbul de informații care acoperă diferite niveluri de clasificare. Atunci când implementează componentele tehnice ale EUROSUR, autoritățile naționale relevante și agenția ar trebui să se asigure că utilizatorilor li se acordă un acces corespunzător la informațiile relevante, în funcție de nivelul lor de acreditare și de necesitatea lor de a cunoaște.
- (25) Atunci când implementează rețeaua de comunicare până la nivelul „Confidential EU”, agenția ar trebui să ofere o soluție temporară pentru componentele naționale care ar fi acreditate în continuare numai până la nivelul „RESTREINT EU/EU RESTRICTED” sau la niveluri naționale de clasificare echivalente.
- (26) Ca parte a normelor de securitate a datelor ale EUROSUR și pentru a se asigura un proces de acreditare corespunzător, prezentul regulament instituie, în cadrul agenției, un consiliu comun de acreditare de securitate (denumit în continuare „Consiliul de acreditare”). În conformitate cu dispozițiile Deciziei (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei ⁽⁶⁾, un astfel de consiliu este necesar în cazul EUROSUR, deoarece EUROSUR este alcătuit din mai multe sisteme interconectate care implică mai multe părți.
- (27) Consiliul de acreditare este un organism tehnic independent care nu are nicio incidență asupra funcțiilor Consiliului de administrație al agenției.
- (28) În ceea ce privește aplicarea principiului subsidiarității, deciziile de acreditare de securitate ar trebui să se bazeze, în conformitate cu procesul definit în strategia de acreditare de securitate, pe decizii de acreditare de securitate locale, luate de autoritățile naționale de acreditare în materie de securitate ale statelor membre.
- (29) Pentru a-și putea desfășura cu rapiditate și în mod eficace toate activitățile, Consiliul de acreditare ar trebui să poată să înființeze organisme adecvate, care să se afle în subordinea sa și care să îi urmeze instrucțiunile. În consecință, acesta ar trebui să instituie un consiliu care să îl asiste în elaborarea deciziilor sale.
- (30) Activitățile de acreditare de securitate ar trebui să fie coordonate cu acțiunile autorităților responsabile cu gestionarea sistemelor și ale altor entități relevante responsabile cu punerea în aplicare a dispozițiilor în materie de securitate.
- (31) Având în vedere specificitatea și complexitatea EUROSUR, este esențial ca activitățile de acreditare de securitate să fie întreprinse într-un context de responsabilitate colectivă pentru securitatea Uniunii și a statelor sale membre, făcându-se eforturi pentru a se ajunge la un consens și implicând toate părțile interesate de securitate, precum și pentru monitorizarea permanentă a riscului. De asemenea, este imperativ ca activitățile de acreditare de securitate de ordin tehnic să fie încredințate unor specialiști care sunt calificați în mod corespunzător în domeniul acreditării unor sisteme complexe și care au autorizații de securitate la un nivel adecvat.
- (32) Pentru a se asigura capacitatea Consiliului de acreditare de a-și îndeplini sarcinile, ar trebui să se prevadă, de asemenea, ca statele membre să îi furnizeze orice documentație necesară, să acorde acces persoanelor autorizate în mod corespunzător la informații clasificate în cadrul EUROSUR și al sistemelor de sprijin (inclusiv rețeaua de comunicare) și la orice zone care intră în jurisdicția lor și să fie responsabile, la nivel local, de acreditarea de securitate a zonelor situate pe teritoriul lor.
- (33) Cu toate că accesul direct la un sistem național este o prerogativă exclusivă a statului membru în cauză, personalului agenției i s-ar putea acorda acces direct la sistemele naționale în cadrul EUROSUR pentru a asista autoritățile naționale în îndeplinirea sarcinilor care le revin.
- (34) Dispozițiile referitoare la securitatea datelor componentelor externe ale EUROSUR ar trebui să facă parte din dispozițiile referitoare la EUROSUR din acordurile de lucru corespunzătoare și din modelul acordurilor privind statutul. În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu a participat la adoptarea Regulamentului (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, nu are obligații în temeiul

⁽⁶⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 și (UE) 2018/1861 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului (JO L 135, 22.5.2019, p. 27).

acestui și nu face obiectul aplicării sale. Cu toate acestea, având în vedere faptul că Regulamentul (UE) 2019/817 se întemeiază pe acquis-ul Schengen, la data de 31 octombrie 2019, Danemarca a notificat, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat, decizia sa de a transpune Regulamentul (UE) 2019/817 în legislația sa națională.

- (35) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁸⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (36) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁹⁾.
- (37) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (38) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (39) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește:

- (a) normele pentru raportarea în EUROSUR, inclusiv tipul de informații care trebuie furnizate și termenele de raportare;
- (b) detaliile straturilor de informații ale tablourilor situaționale;

⁽⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽⁹⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽¹⁰⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽¹¹⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

- (c) modalitățile de stabilire a tablourilor situaționale specifice;
- (d) responsabilitățile legate de raportare, de gestionarea tablourilor situaționale, precum și de operarea și de mentenanța diverselor sisteme tehnice și rețele care sprijină EUROSUR;
- (e) normele privind securitatea și protecția datelor EUROSUR;
- (f) mecanismele de asigurare a controlului calității.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică schimbului de informații și cooperării în scopurile EUROSUR, inclusiv conștientizării situației, analizei riscurilor și sprijinirii planificării și desfășurării operațiunilor de control la frontieră.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „eveniment” înseamnă o situație susceptibilă să aibă un impact asupra frontierelor externe în ceea ce privește migrația, criminalitatea transfrontalieră sau protecția și salvarea vieții migranților, inclusiv incidentele la frontieră, sau care poate afecta funcționarea EUROSUR, inclusiv oricare dintre componentele sale tehnice;
2. „gestionarea unui tablou situațional” înseamnă stabilirea și actualizarea tabloului situațional și prelucrarea tuturor informațiilor pe care le conține acesta;
3. „proprietar” înseamnă entitatea, agenția sau organismul care gestionează tabloul situațional și rapoartele corespunzătoare;
4. „prelucrare” înseamnă orice acțiune întreprinsă cu privire la datele, metadatele și informațiile incluse într-un raport, indiferent dacă aceste acțiuni sunt automatizate sau nu, inclusiv colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, modificarea, consultarea, utilizarea, transmiterea, publicarea, combinarea, ștergerea, deklasarea și distrugerea acestor date și metadate;
5. „indicator” înseamnă o evaluare sau o valoare care se referă la evenimente sau sarcini care descriu situația la frontierele externe care contribuie la conștientizarea situației și la analiza riscurilor sau care sprijină capacitățile de reacție;
6. „indicator tehnic” înseamnă o evaluare sau o valoare care se referă la evenimente sau sarcini care contribuie la conștientizarea situației și la analiza riscurilor legate de funcționarea EUROSUR sau care sprijină capacitățile de reacție corespunzătoare;
7. „centru de coordonare a operațiunilor de salvare pe mare” înseamnă o unitate responsabilă de promovarea unei organizări eficiente a serviciilor de căutare și salvare și de coordonarea efectuării operațiunilor de căutare și salvare într-o regiune de căutare și de salvare, astfel cum este prevăzută în Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare;
8. „zbor extern” înseamnă orice zbor al unei aeronave cu sau fără pilot și pasagerii și/sau încărcătura acesteia către sau dinspre teritoriile statelor membre, care nu este un zbor intern, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾;
9. „centru internațional de coordonare” înseamnă structura de coordonare instituită pentru coordonarea unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide la frontieră la frontierele externe;
10. „listă de supraveghere” înseamnă o listă de entități, active, comportamente sau profiluri suspecte, întocmită pe baza unei analize a riscurilor, cu scopul de a orienta capacitățile de detectare și de analiză a riscurilor ale Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și de a declanșa capacități de reacție corespunzătoare;

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

11. „componente tehnice” înseamnă sistemele și rețelele utilizate în scopul EUROSUR, inclusiv infrastructura, organizarea, personalul și resursele informaționale necesare pentru sprijinirea acestora;
12. „facilitare” înseamnă facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate, astfel cum sunt definite în Directiva 2002/90/CE a Consiliului ⁽¹³⁾;
13. „refuz al intrării” înseamnă un refuz al intrării emis la frontierele externe, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399, cu privire la un resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat, dar nu aparține categoriilor de persoane enumerate la articolul 6 alineatul (5) din regulamentul menționat, și cărui a i s-a eliberat un formular standard de refuz în conformitate cu anexa V la Codul frontierelor Schengen;
14. „trafic de persoane” înseamnă o infracțiune menționată la articolul 2 din Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾;
15. „acreditare de securitate” înseamnă autorizarea și aprobarea oficiale acordate unui sistem al EUROSUR sau unei rețele a EUROSUR de către autoritatea de acreditare în materie de securitate relevantă pentru a prelucra datele EUROSUR în mediul său operațional, după validarea oficială a planului de securitate și punerea sa corectă în aplicare;
16. „statut operațional” înseamnă capacitatea unui activ, a unei unități, a unui sistem sau a unui centru de a-și îndeplini funcția (funcțiile) operațională (operaționale), caracterizată (caracterizate) ca fiind „complet operațională (operaționale)”, „funcții operaționale limitate” sau „indisponibilă (indisponibile)”;
17. „substrat” înseamnă un strat de informații aflat sub nivelul stratului de evenimente, al stratului operațional sau al stratului de analiză a riscurilor din cadrul unui tablou situațional.

CAPITOLUL I

PRINCIPIILE RAPORTĂRII ÎN EUROSUR

SECȚIUNEA 1

Principii generale

Articolul 4

Rapoartele din EUROSUR

- (1) Rapoartele se transmit între două sau mai multe entități, unități, organisme sau agenții cu scopul de a contribui la stabilirea diferitelor tablouri situaționale, de a contribui la analiza riscurilor sau de a sprijini capacitățile de reacție.
- (2) Rapoartele sunt alcătuite din:
 - (a) date care conțin informațiile de bază;
 - (b) metadate care conțin informații suplimentare care contribuie la înțelegerea setului de date într-un context mai larg și sprijină prelucrarea acestora în EUROSUR.
- (3) Rapoartele pot lua forma:
 - (a) unor indicatori, astfel cum se prevede la articolul 8;
 - (b) unor rapoarte privind evenimente punctuale, astfel cum se prevede la articolul 9;
 - (c) unor rapoarte privind activele proprii, astfel cum se prevede la articolul 10;
 - (d) unor rapoarte privind planurile operaționale, astfel cum se prevede la articolul 11;
 - (e) unor rapoarte privind informațiile referitoare la mediu, astfel cum se prevede la articolul 12;

⁽¹³⁾ Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 17).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

- (f) unor rapoarte privind analiza riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 13;
- (g) unor cereri de informații, astfel cum se prevede la articolul 14;
- (h) unor liste de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 15.

Articolul 5

Rolurile în cadrul raportării

- (1) Centrele naționale de coordonare, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”) sau entitățile care gestionează tablourile situaționale specifice, denumite „emitenții rapoartelor”, transmit rapoarte în EUROSUR.
- (2) Proprietarii tablourilor situaționale, denumiți „proprietarii”, sunt destinatarii raportului și sunt responsabili cu prelucrarea acestuia în conformitate cu normele aplicabile.
- (3) Rapoartele din EUROSUR pot fi elaborate pe baza surselor naționale menționate la articolul 25 alineatul (2) și la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1896 sau pe baza surselor proprii ale agenției.

Articolul 6

Conexiuni

- (1) În cazul în care emitentul unui raport stabilește o legătură între raport cu alte rapoarte sau cu alte elemente ale tabloului situațional care pot facilita înțelegerea situației generale și a contextului, acesta conexează respectivul raport cu elementele relevante.
- (2) Proprietarii unui tablou situațional pot să adauge sau să modifice conexiunile aferente tabloului situațional pe care îl gestionează.

SECȚIUNEA 2

Raportarea evenimentelor

Articolul 7

Raportarea evenimentelor în EUROSUR

- (1) Fiecare centru național de coordonare se asigură că autoritățile naționale ale statelor membre responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă, în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, raportează în stralul de evenimente al tablourilor situaționale relevante toate evenimentele detectate în cursul activităților de control la frontieră, al conștientizării situației și al analizei riscurilor, precum și evenimentele legate de deplasările secundare neautorizate, dacă sunt disponibile.
- (2) Atunci când îndeplinesc sarcini de control la frontieră, agenția și, după caz, centrele internaționale de coordonare fac obiectul obligației menționate la alineatul (1).
- (3) În EUROSUR, evenimentele se raportează ca indicatori sau ca rapoarte privind evenimente punctuale sau atât ca indicatori, cât și ca rapoarte privind evenimente punctuale.

Articolul 8

Indicatori privind evenimentele de la frontierele externe

- (1) Centrele naționale de coordonare și, atunci când este relevant și astfel cum se prevede în planurile operaționale, centrele internaționale de coordonare raportează agenției indicatorii privind evenimentele de la frontierele externe, astfel cum se prevede în anexa 1, și furnizează acești indicatori la termenele stabilite în anexa menționată.

- (2) Datele corespunzătoare indicatorilor pot fi obținute din informațiile și statisticile aflate la dispoziția autorităților naționale, inclusiv prin căutări în bazele de date relevante ale Uniunii și în sistemele de informații la scară largă ale Uniunii, conform cadrului juridic aplicabil respectivelor baze de date și sisteme.
- (3) Indicatorii referitori la circulația transfrontalieră ilicită a mărfurilor și la traficul ilicit asociat se obțin în cooperare cu autoritățile naționale competente, ținând seama în mod corespunzător de alte obligații sau restricții în materie de raportare și de rolul Comisiei.
- (4) Pe lângă obligația de raportare menționată la alineatul (1), emitentul unui raport poate trimite un raport specific:
- (a) pentru a avertiza cu privire la o modificare anormală a valorilor observate;
 - (b) pentru a informa cu privire la un anumit mod de operare sau la o anumită tendință care a fost detectată;
 - (c) în cazul situațiilor menționate la litera (b), raportul poate fi conexas cu o analiză specifică a riscurilor.
- (5) În cazul în care agenția obține oricare dintre indicatorii menționați la alineatul (1) prin intermediul propriilor sale active de supraveghere, al cooperării sale cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizații internaționale sau al cooperării sale cu țări terțe, agenția raportează indicatorii în tabloul situațional european și informează cu privire la aceasta centrele naționale de coordonare. În acest caz și pentru acești indicatori, nu se aplică obligația de raportare prevăzută la articolul 7 alineatul (1).

Articolul 9

Rapoarte privind evenimente punctuale

- (1) Centrele naționale de coordonare și, atunci când este relevant și astfel cum se prevede în planurile operaționale, centrele internaționale de coordonare raportează agenției evenimentele punctuale.
- (2) Evenimentele punctuale se raportează în EUROSUR ori de câte ori:
- (a) este necesară o reacție promptă la un eveniment punctual;
 - (b) evenimentul specific are un impact ridicat sau foarte ridicat asupra frontierelor externe sau
 - (c) evenimentul este menționat în anexa 2.
- (3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa 2, emitentul raportului trimite primul raport privind evenimentul în termen de cel mult 24 de ore după ce autoritatea competentă relevantă a luat cunoștință de producerea sau probabilitatea producerii unui eveniment.
- (4) Emitentul raportului transmite rapoarte suplimentare, după caz, în scopul completării sau al actualizării raportului privind evenimentul punctual. Rapoartele suplimentare se conexează cu raportul inițial privind evenimentul punctual și cu evenimentul raportat în tabloul situațional.
- (5) Rapoartele elaborate în temeiul prezentului articol trebuie să conțină o descriere a răspunsului autorităților la evenimentele raportate, inclusiv orice acțiune întreprinsă sau planificată a fi întreprinsă.
- (6) Fără a aduce atingere primului răspuns operațional, proprietarul raportului și emitentul raportului pot solicita informații suplimentare și analize ale riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 14, pentru:
- (a) a completa informațiile aferente evenimentului;
 - (b) a spori nivelul de încredere prevăzut la articolul 16;
 - (c) a actualiza nivelul de impact atribuit;
 - (d) a actualiza situația legată de eveniment.

- (7) Pe baza rapoartelor primite, proprietarul tabloului situațional poate închide evenimentul în cazul în care se consideră că:
- (a) evenimentul suspectat nu a avut loc;
 - (b) impactul estimat al evenimentului nu justifică raportarea;
 - (c) situația descrisă în cadrul evenimentului a luat sfârșit.

În cazul în care un eveniment este închis, evenimentul și diversele rapoarte conexe acestuia se stochează și rămân accesibile în tabloul situațional în scopul analizei riscurilor.

- (8) În cazul în care agenția obține suficiente informații privind evenimente punctuale prin intermediul propriilor sale active de supraveghere, al cooperării sale cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizații internaționale sau al cooperării sale cu țări terțe, agenția raportează respectivele informații în tabloul situațional european și informează cu privire la aceasta centrele naționale de coordonare. În acest caz, nu se aplică obligația de raportare prevăzută la alineatul (1).
- (9) Agenția include sau actualizează aceste evenimente, după caz, în tabloul situațional european.

SECȚIUNEA 3

Raportarea operațională

Articolul 10

Rapoartele privind activele proprii

- (1) Fiecare centru național de coordonare și, după caz, centrul internațional de coordonare relevant și agenția se asigură că unitățile lor care participă la operațiuni de control la frontieră raportează cu privire la activele proprii în tabloul situațional european.
- (2) În EUROSUR, rapoartele privind activele proprii trebuie să cuprindă:
- (a) statutul operațional al centrelor naționale de coordonare, inclusiv capacitatea acestora de a îndeplini sarcinile enumerate la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896 și, după caz, statutul operațional al centrelor internaționale de coordonare. Orice modificare semnificativă a statutului operațional al centrului național de coordonare se raportează agenției în timp real;
 - (b) poziția și statutul operațional al centrelor de comandă și control utilizate pentru operațiunile de control la frontieră;
 - (c) zonele de responsabilitate pentru supravegherea frontierei și pentru verificările la punctele de trecere a frontierei;
 - (d) tipul și distribuția unităților de control la frontieră și statutul acestora.

Articolul 11

Rapoartele privind planurile operaționale

- (1) Fiecare centru național de coordonare se asigură că unitățile care participă la operațiunile de control la frontieră raportează planurile lor operaționale în tablourile situaționale naționale.
- (2) Centrele naționale de coordonare și, dacă este relevant, centrele internaționale de coordonare raportează planurile operaționale în tabloul situațional european atunci când nivelurile de impact la secțiunile de frontieră sunt ridicate sau critice sau în cazul operațiunilor comune la frontieră/intervențiilor rapide la frontieră.
- (3) Rapoartele privind planurile operaționale trebuie să conțină:
- (a) o descriere a situației;
 - (b) scopul operațional și durata anticipată a operațiunii;

- (c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea;
- (d) o descriere a sarcinilor, a responsabilităților și a instrucțiunilor speciale pentru echipele și unitățile participante, care include modul de operare și obiectivele intervenției;
- (e) componența personalului trimis pe teren, inclusiv numărul de membri ai personalului trimiși pe teren și profilurile acestora;
- (f) planurile de comandă și control, inclusiv statutul operațional al centrelor de comandă și control, funcția îndeplinită și sistemele și instrumentele de comunicare corespunzătoare;
- (g) echipamentul tehnic care urmează să fie utilizat pe teren, inclusiv cerințele specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, echipajul necesar, transportul și alte aspecte logistice;
- (h) programul patrulelor de supraveghere a frontierei, inclusiv zona de patrulare și numărul de active utilizate;
- (i) proceduri detaliate privind raportarea evenimentelor.

Articolul 12

Rapoartele privind informațiile referitoare la mediu

- (1) Autoritățile, serviciile, agențiile și programele relevante de la nivel național și de la nivelul UE pot raporta informații referitoare la mediu în stratul operațional al tablourilor situaționale relevante.
- (2) În EUROSUR, rapoartele privind informațiile referitoare la mediu pot conține:
 - (a) imagini în timp real furnizate de camere video, sisteme radar și alte dispozitive de detecție;
 - (b) observații meteorologice și prognoze meteorologice;
 - (c) servicii de informații oceanografice și servicii de elaborare a unor modele privind direcția de plutire;
 - (d) produse geospațiale;
 - (e) alte imagini operaționale, care pot contribui la înțelegerea situației de la frontierele externe sau la monitorizarea unei anumite operațiuni la frontieră.

SECȚIUNEA 4

Raportarea analizei riscurilor

Articolul 13

Rapoartele privind analiza riscurilor

- (1) Centrele naționale de coordonare, agenția și, după caz, centrele internaționale de coordonare asigură furnizarea de rapoarte privind analiza riscurilor în vederea actualizării straturilor de analiză ale tablourilor situaționale.
- (2) Rapoartele privind analiza riscurilor trebuie să includă unul sau mai multe dintre următoarele elemente: produse analitice, cum ar fi note de informare, rapoarte analitice, analize și profiluri de risc ale țărilor terțe, precum și rapoarte specifice de observare a Pământului care utilizează sisteme de informații geospațiale.
- (3) Rapoartele privind analiza riscurilor se utilizează pentru:
 - (a) a facilita înțelegerea evenimentelor și a incidentelor de la frontierele externe și, dacă este cazul, a relației acestora cu deplasările secundare neautorizate, precum și pentru a facilita analizarea tendințelor conexe și formularea de previziuni cu privire la acestea;
 - (b) a facilita planificarea specifică și desfășurarea operațiunilor de control la frontieră;
 - (c) analiza strategică a riscurilor.

Articolul 14

Cerere de informații

- (1) În cazul în care este necesar să se obțină rapoarte suplimentare privind un eveniment specific sau să se actualizeze tabloul situațional, centrele naționale de coordonare, agenția sau entitățile care gestionează tablourile situaționale specifice pot trimite o cerere de informații uneia sau mai multor surse menționate la articolul 25 alineatul (2) și la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1896.
- (2) O cerere de informații înaintată în temeiul alineatului (1) poate face obiectul unui nivel de clasificare sau al altor restricții specifice privind politica în materie de date.
- (3) Rapoartele privind analiza riscurilor ca răspuns la o cerere de informații se conexează cu cererea inițială de informații.
- (4) Principiul consimțământului emitenților se aplică atât cererilor de informații, cât și rapoartelor elaborate ca răspuns la acestea.

Articolul 15

Liste de supraveghere

- (1) Agenția întocmește și actualizează liste de supraveghere pentru a consolida capacitățile de detectare și de analiză a riscurilor ale Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și pentru a declanșa capacități de reacție corespunzătoare.
- (2) Listele de supraveghere sunt alcătuite din:
 - (a) entități, active, comportamente sau profiluri care, pe baza analizei riscurilor, sunt suspectate că au legătură cu imigrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră sau că pot pune în pericol siguranța vieții migranților;
 - (b) o reacție sugerată în cazul detectării, inclusiv restricții privind politica în materie de date aplicabilă rapoartelor.
- (3) Listele de supraveghere pot include:
 - (a) nave suspectate;
 - (b) aeronave suspectate;
 - (c) aeroporturi de origine suspectate și alte locuri cunoscute sau suspectate a fi locuri de origine ale zborurilor externe;
 - (d) porturi de origine suspectate, locuri de ancoraj, dane și alte locuri cunoscute sau suspectate a fi locuri de origine ale traficului maritim;
 - (e) operatori suspectați.

SECȚIUNEA 5

Dispoziții comune „stratului de evenimente” și „stratului de analiză a riscurilor”

Articolul 16

Nivelurile de încredere

- (1) Emitentul unui raport privind un eveniment sau al unui raport privind analiza riscurilor evaluează nivelul de încredere în informațiile raportate în cadrul metadatelor care fac parte din raport.
- (2) Nivelul de încredere se evaluează pe baza următoarelor criterii:
 - (a) credibilitatea informațiilor raportate;
 - (b) fiabilitatea sursei;
 - (c) statutul de validare a raportului.

- (3) Proprietarul ține seama de nivelul de încredere aferent raportului pentru a actualiza tabloul situațional în consecință.

Articolul 17

Atribuirea nivelurilor de impact

- (1) Emitentul unui raport privind un eveniment sau al unui raport privind analiza riscurilor evaluează nivelul de impact al informațiilor raportate în cadrul metadatelor care fac parte din raport.
- (2) Nivelul de impact reflectă impactul global al informațiilor raportate asupra:
- (a) detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale;
 - (b) detectării, prevenirii și combaterii criminalității transfrontaliere;
 - (c) protejării și salvării vieții migranților.
- (3) Emitenții unui raport menționat la alineatul (1) atribuie un nivel de impact fiecărui eveniment și fiecărui raport privind analiza riscurilor.
- (4) În cazul în care un raport se referă la un eveniment deja raportat în tabloul situațional, emitentul conexează raportul cu respectivul eveniment.
- (5) Proprietarii atribuie evenimentelor un nivel de impact sau îl modifică pe baza rapoartelor primite și a propriei lor analize a riscurilor.

SECȚIUNEA 6

Raportarea în contextul activităților specifice de control la frontieră

Articolul 18

Raportarea privind deplasările secundare neautorizate

În cazul în care aceste informații sunt disponibile, statele membre:

- (a) afișează analiza referitoare la deplasarea secundară neautorizată pe teritoriul lor într-un substrat specific al tabloului situațional național. Acest substrat specific este partajat cu agenția;
- (b) raportează evenimentele punctuale legate de deplasările secundare neautorizate, astfel cum se prevede la articolul 9, în conformitate cu procedurile lor naționale;
- (c) raportează indicatorii specifici referitori la deplasările secundare neautorizate.

Articolul 19

Raportarea privind supravegherea frontierelor maritime

- (1) Fiecare centru național de coordonare se asigură că unitățile care participă la supravegherea frontierelor maritime raportează cu privire la navele:
- (a) suspectate că transportă persoane care eludează sau intenționează să eludeze verificările la punctele de trecere a frontierei, în cazul în care o astfel de eludare are legătură cu migrația ilegală;
 - (b) suspectate că sunt implicate în activități de contrabandă pe mare sau în alte activități conexe criminalității transfrontaliere;
 - (c) în cazurile în care viața migranților ar putea fi pusă în pericol;
 - (d) înscrise pe listele de supraveghere sau care fac obiectul unor cereri de informații. În cazul rapoartelor referitoare la litera (d), raportarea ține seama de restricțiile privind politica în materie de date prevăzute la articolul 14 alineatul (2) și la articolul 15 alineatul (2) litera (b).

- (2) Unitatea participantă transmite informațiile centrului său național de coordonare și, în cazul unei operațiuni comune sau al unei intervenții rapide la frontieră, centrului internațional de coordonare corespunzător, în conformitate cu planul operațional.
- (3) Centrele naționale de coordonare și, după caz, centrele internaționale de coordonare își actualizează tablourile situaționale și raportează aceste informații agenției, în vederea actualizării tabloului situațional european.

Articolul 20

Evenimente legate de operațiunile de căutare și salvare pe mare

- (1) Atunci când efectuează supravegherea frontierelor maritime, autoritățile statelor membre acordă asistență oricărei nave sau persoane aflate în pericol pe mare, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului maritim internațional, iau în considerare toate informațiile și observațiile relevante legate de un potențial incident de căutare și salvare și le transmit centrului responsabil de coordonare a operațiunilor de salvare pe mare și informează centrul lor național de coordonare în vederea actualizării respectivului eveniment în tablourile situaționale relevante.
- (2) Dacă autoritățile statelor membre stabilesc în mod clar că incidentul de căutare și salvare nu are legătură cu protecția și salvarea vieții migranților sau cu criminalitatea transfrontalieră, acestea pot decide să nu informeze centrul național de coordonare.
- (3) Atunci când efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾, agenția este supusă aceleiași obligații ca cea menționată la alineatul (1).
- (4) În timpul unei operațiuni de căutare și salvare, centrul național de coordonare competent actualizează tabloul situațional național și raportează aceste informații agenției, în vederea actualizării tabloului situațional european.
- (5) Tablourile situaționale se actualizează periodic:
- (a) pentru a sprijini planificarea și desfășurarea următoarei faze operaționale după încheierea operațiunii de căutare și salvare;
 - (b) pentru a evalua nivelurile de impact atribuite incidentului respectiv și secțiunii de frontieră maritimă în ansamblul său;
 - (c) pentru a actualiza indicatorii relevanți menționați la articolul 8.
- (6) Centrul național de coordonare competent raportează agenției cu privire la finalizarea unei operațiuni de căutare și salvare cel târziu în termen de 24 de ore de la încheierea operațiunii.

Articolul 21

Raportarea privind supravegherea frontierelor aeriene

- (1) Fiecare centru național de coordonare se asigură că agențiile și organismele naționale care participă la supravegherea frontierelor aeriene raportează cu privire la zborurile externe:
- (a) suspectate că transportă persoane care eludează sau intenționează să eludeze verificările la punctele de trecere a frontierei, dacă incidentul are legătură cu migrația ilegală;
 - (b) suspectate că sunt implicate în activități de contrabandă pe calea aerului sau în alte infracțiuni transfrontaliere;
 - (c) în cazurile în care viața migranților ar putea fi pusă în pericol;
 - (d) înscrise pe listele de supraveghere sau care fac obiectul unor cereri de informații. În cazul rapoartelor referitoare la litera (d), raportarea ține seama de restricțiile privind politica în materie de date prevăzute la articolul 14 alineatul (2) și la articolul 15 alineatul (2) litera (b).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

(2) Agențiile și organismele naționale care participă la supravegherea frontierelor aeriene transmit aceste informațiile centrului lor național de coordonare sau, în cazul unei operațiuni comune sau al unei intervenții rapide la frontieră, centrului internațional de coordonare corespunzător, în conformitate cu planul operațional.

(3) Centrul național de coordonare sau, după caz, centrul internațional de coordonare își actualizează tablourile situaționale și raportează aceste informații agenției, în vederea actualizării tabloului situațional european.

SECȚIUNEA 7

Raportarea controlului calității în EUROSUR

Articolul 22

Raportarea calității datelor în EUROSUR

Pentru a monitoriza calitatea datelor din EUROSUR, agenția elaborează și actualizează următorii indicatori:

- (a) numărul și frecvența rapoartelor primite pentru fiecare secțiune de frontieră și pentru fiecare punct de trecere a frontierei;
- (b) actualitatea raportării;
- (c) exhaustivitatea și coerența rapoartelor.

Articolul 23

Raportarea calității serviciilor în EUROSUR

(1) În cadrul monitorizării funcționării tehnice și operaționale a EUROSUR în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2019/1896, agenția, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale competente, poate stabili indicatori tehnici și cerințe pentru raportarea evenimentelor punctuale, cu scopul de a monitoriza statutul operațional și calitatea serviciilor diverselor sisteme și rețele ale statelor membre și ale agenției conectate la componentele tehnice ale EUROSUR și care fac parte din acestea, astfel cum sunt definite la articolul 27.

(2) Indicatorii se utilizează:

- (a) pentru a monitoriza în timp real statutul diverselor componente tehnice ale EUROSUR;
- (b) pentru a sprijini identificarea și răspunsul la incidentele și defecțiunile identificate în funcționarea EUROSUR;
- (c) pentru a asigura securitatea datelor EUROSUR.

(3) Statele membre și agenția raportează cu privire la orice incident care afectează componentele tehnice ale EUROSUR sau securitatea datelor EUROSUR.

CAPITOLUL II

TABLOURILE SITUAȚIONALE

Articolul 24

Structura tablourilor situaționale

(1) Straturile de evenimente și de analiză ale tabloului situațional european conțin un substrat privind deplasările secundare neautorizate. Dacă sunt disponibile, straturile de evenimente și de analiză ale tabloului situațional național și ale tabloului situațional specific conțin, de asemenea, substraturi privind deplasările secundare neautorizate, în scopul înțelegerii tendințelor, volumului și rutelor migrației.

(2) Stratul operațional al tabloului situațional european conține substraturi privind funcționarea tehnică a EUROSUR. Aceste substraturi descriu:

- (a) statutul operațional al centrelor naționale de coordonare și al centrelor internaționale de coordonare;
- (b) principalele elemente tehnice care contribuie la funcționarea EUROSUR și statutul acestora;
- (c) calitatea datelor și calitatea serviciilor din EUROSUR;
- (d) incidentele și evenimentele care afectează funcționarea tehnică a EUROSUR;
- (e) incidentele de securitate a datelor.

(3) Tabloul situațional cuprinde alte substraturi specifice de informații pentru a facilita vizualizarea informațiilor de către utilizatori.

(4) Fiecare tablou situațional se stabilește într-un document care specifică stratul și substraturile și politica aplicabilă în materie de date.

Articolul 25

Gestionarea tablourilor situaționale

Proprietarul tabloului situațional are următoarele obligații:

- (a) prelucrează rapoartele primite;
- (b) stabilește și actualizează stratul de evenimente al tabloului situațional, generează și actualizează evenimentele din stratul de evenimente al tabloului situațional și atribuie nivelurile de impact și nivelurile de încredere corespunzătoare;
- (c) stabilește și actualizează stratul operațional al tabloului situațional pe baza rapoartelor privind activele proprii și a rapoartelor privind planurile operaționale;
- (d) stabilește și actualizează stratul de analiză al tabloului situațional pe baza rapoartelor privind analiza riscurilor și atribuie nivelurile de impact și nivelurile de încredere corespunzătoare;
- (e) stabilește și actualizează conexiunile dintre diferitele elemente ale tabloului situațional, ținând seama de conexiunile din rapoarte;
- (f) gestionează accesul utilizatorilor la tabloul situațional și contribuie la securitatea datelor EUROSUR;
- (g) transmite rapoartele relevante și informațiile necesare proprietarilor altor tablouri situaționale, în conformitate cu capitolul I;
- (h) arhivează și șterge informațiile relevante în conformitate cu politica aplicabilă în materie de date.

Articolul 26

Norme pentru stabilirea și partajarea unui tablou situațional specific

(1) Atunci când stabilesc un tablou situațional specific în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2019/1896, statele membre și agenția asigură alinierea cu:

- (a) principiile raportării prevăzute în capitolul I;
- (b) cerințele privind structura și gestionarea tablourilor situaționale prevăzute la articolele 24 și 25;
- (c) dispozițiile generale prevăzute în capitolul III.

(2) Normele pentru stabilirea și partajarea unui tablou situațional specific cuprind:

- (a) conținutul și domeniul de aplicare ale tabloului situațional specific, inclusiv:
 - (i) scopul tabloului situațional specific;
 - (ii) straturile și substraturile de informații;
 - (iii) tipul de informații care trebuie raportate în tabloul situațional specific, inclusiv rapoartele privind evenimentele, rapoartele operaționale și rapoartele privind analiza riscurilor;

- (b) guvernarea tabloului situațional specific, inclusiv:
 - (i) proprietarul;
 - (ii) organismele, oficiile și agențiile care pot fi emitenții rapoartelor;
 - (iii) normele pentru raportare;
 - (iv) dispozițiile referitoare la securitatea datelor, inclusiv la accesul utilizatorilor;
- (c) normele pentru schimbul de informații cu ceilalți utilizatori ai EUROSUR, inclusiv:
 - (i) mecanismele de schimb de informații cu tablourile situaționale naționale și europene și mecanismele de asigurare a consimțământului emitentului;
 - (ii) normele privind furnizarea serviciilor de fuziune EUROSUR menționate la articolul 28 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și procedurile conexe;
 - (iii) alte aspecte legate de funcționarea tehnică a EUROSUR, inclusiv interconectarea componentei externe care sprijină stabilirea tabloului situațional specific cu componentele naționale sau europene relevante ale EUROSUR.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Entitățile responsabile cu aspectele tehnice

Articolul 27

Componentele tehnice ale EUROSUR

- (1) Componentele tehnice ale EUROSUR includ componente naționale și o componentă europeană.
- (2) Fiecare componentă națională este alcătuită din sistemele și rețelele naționale utilizate de statele membre pentru stabilirea tablourilor situaționale, pentru raportare, pentru conștientizarea situației, pentru analiza riscurilor și pentru a sprijini planificarea și desfășurarea operațiunilor de control la frontieră, inclusiv infrastructura, organizarea, personalul și resursele informaționale necesare pentru sprijinirea acestora. Interconexiunile dintre componentele din cadrul unui stat membru, precum și interconexiunile dintre statele membre fac parte din componentele naționale.
- (3) Componenta europeană completează componentele naționale. Aceasta include interconectarea cu componentele naționale. Componenta europeană cuprinde rețeaua de comunicare și sistemele și rețelele utilizate de agenție pentru stabilirea tablourilor situaționale, pentru raportare, pentru conștientizarea situației, pentru analiza riscurilor și pentru sprijinirea planificării și a desfășurării operațiunilor de control la frontieră.

Articolul 28

Responsabilitățile tehnice ale agenției

Agenția este responsabilă cu gestionarea componentei europene, care include:

- (a) definirea standardelor tehnice pentru interconectarea rețelelor, a sistemelor, a aplicațiilor și a echipamentelor componentelor naționale și ale componentelor externe cu cele ale componentei europene;
- (b) procesul de certificare a rețelelor, a sistemelor, a aplicațiilor și a echipamentelor, în vederea conectării acestora la EUROSUR, în strânsă cooperare cu autoritățile responsabile;

- (c) gestionarea serviciilor sistemelor și rețelelor utilizate de agenție pentru stabilirea tablourilor situaționale, pentru raportare, pentru conștientizarea situației și pentru analiza riscurilor, precum și pentru sprijinirea planificării și a desfășurării operațiunilor de control la frontieră;
- (d) raportarea aspectelor privind operarea, calitatea serviciilor și gestionarea serviciilor sistemelor și rețelelor menționate la litera (c), astfel cum se prevede la articolul 23;
- (e) securitatea datelor componente europene.

Articolul 29

Responsabilitățile tehnice ale statelor membre

- (1) Fiecare stat membru este responsabil cu:
 - (a) gestionarea componente sale naționale, inclusiv gestionarea serviciilor, asigurarea coordonării conectării sistemelor și a rețelelor naționale utilizate pentru stabilirea tablourilor situaționale, pentru raportare, pentru conștientizarea situației, pentru analiza riscurilor și pentru sprijinirea planificării și a desfășurării operațiunilor de control la frontieră;
 - (b) raportarea aspectelor privind operarea, calitatea serviciilor și gestionarea serviciilor sistemelor și rețelelor menționate la litera (a), astfel cum se prevede la articolul 23;
 - (c) conformitatea cu standardele tehnice stabilite de agenție;
 - (d) securitatea datelor componente naționale.
- (2) Centrul național de coordonare
 - (a) sprijină coordonarea, planificarea și implementarea componente naționale;
 - (b) contribuie la monitorizarea regulată a calității serviciilor și a calității datelor și raportează agenției cu privire la acestea;
 - (c) asigură raportarea operațională cu privire la sistemele și rețelele componente europene.

Articolul 30

Componentele externe

- (1) O componentă externă a EUROSUR este alcătuită din sistemele și rețelele, inclusiv infrastructura, organizarea, personalul și resursele informaționale necesare pentru sprijinirea acestora, care nu fac parte din EUROSUR și care:
 - (a) fac schimb de date și de informații cu EUROSUR;
 - (b) sprijină stabilirea unui tablou situațional specific.
- (2) Interconectarea unei componente externe la EUROSUR este de responsabilitatea componente externe. Acest fapt este specificat în normele de stabilire a tabloului situațional specific relevant.

SECȚIUNEA 2

Normele privind securitatea datelor și protecția datelor aplicabile EUROSUR

Articolul 31

Principiile generale ale securității datelor EUROSUR

- (1) Securitatea datelor EUROSUR cuprinde gestionarea și activitățile tehnice necesare pentru a se asigura un nivel corespunzător de protecție pentru gestionarea datelor și a informațiilor EUROSUR, pentru a face față amenințărilor aflate în continuă evoluție și pentru a permite diverselor organisme și agenții naționale care participă la EUROSUR și agenției să își îndeplinească misiunea. Securitatea datelor EUROSUR include asigurarea protecției informațiilor, securitatea fizică, securitatea personală și securitatea industrială.

- (2) Securitatea datelor EUROSUR cuprinde:
- (a) gestionarea riscurilor de securitate, inclusiv controale și planuri de securitate, precum și activitățile conexe de monitorizare, evaluare, mentenanță, îmbunătățire, raportare, conștientizare și formare;
 - (b) continuitatea activității și recuperarea în caz de dezastru, inclusiv evaluarea impactului, controale și planuri de recuperare, precum și activitățile conexe de monitorizare, evaluare, mentenanță, îmbunătățire, raportare, conștientizare și formare;
 - (c) răspunsul la incidente de securitate și răspunsul bazat pe cooperarea dintre agenție și statele membre în cazul incidentelor de securitate;
 - (d) acreditarea de securitate;
 - (e) controlul accesului utilizatorilor;
 - (f) aspectele legate de securitatea datelor ale planificării operațiunilor la frontieră și ale planificării sistemelor de informații;
 - (g) aspectele de securitate ale interconexiunilor componentelor;
 - (h) gestionarea informațiilor clasificate în scopul EUROSUR.

Articolul 32

Guvernanța securității datelor EUROSUR

- (1) Agenția asigură securitatea globală a EUROSUR, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea supravegherii și a integrării cerințelor de securitate în fiecare componentă a EUROSUR.
- (2) Agenția este responsabilă cu securitatea datelor componente europene.
- (3) Fiecare stat membru este responsabil cu securitatea datelor componente sale naționale.
- (4) Agenția și statele membre asigură alinierea controalelor, a proceselor și a planurilor, astfel încât securitatea datelor EUROSUR să fie asigurată la nivel orizontal și în mod eficace, pe baza unui proces global de gestionare a riscurilor de securitate.
- (5) Responsabilitățile privind securitatea datelor componente externe se stabilesc în acordurile, înțelegerile și planurile operaționale care stabilesc tabloul situațional specific, astfel cum se prevede la articolul 26.
- (6) Agenția adoptă standarde care stabilesc cerințele funcționale de securitate și cerințele de asigurare a securității pentru controlul accesului la tehnologiile care asigură securitatea EUROSUR și pentru gestionarea acestor tehnologii.
- (7) Fiecare stat membru și agenția se asigură că se iau măsurile necesare pentru respectarea standardelor menționate la alineatul (6), că se elaborează o justificare corespunzătoare privind îndeplinirea cerințelor și controlul riscurilor și că sunt îndeplinite orice alte cerințe legate de securitatea sistemelor, ținând seama pe deplin de avizele experților.
- (8) Fiecare stat membru și agenția raportează în EUROSUR orice incident de securitate care afectează securitatea datelor EUROSUR, în cadrul raportării privind calitatea datelor și calitatea serviciilor.
- (9) Ori de câte ori securitatea Uniunii sau a statelor sale membre poate fi afectată de operarea EUROSUR:
- (a) agenția trebuie să informeze imediat centrele naționale de coordonare relevante;
 - (b) directorul executiv al agenției poate decide să ia orice măsură adecvată pentru a remedia situația, în strânsă coordonare cu statele membre în cauză, inclusiv deconectarea anumitor sisteme și rețele de la componenta europeană a EUROSUR.

*Articolul 33***Aplicarea normelor de securitate în EUROSUR**

- (1) Atunci când gestionează datele și informațiile EUROSUR, fiecare stat membru și agenția se asigură că există controale, procese și planuri de securitate care asigură un grad de protecție cel puțin echivalent cu cel garantat de normele de securitate ale Comisiei prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/444 și în Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei ⁽¹⁶⁾.
- (2) Statele membre informează imediat Comisia și agenția cu privire la adoptarea normelor naționale de securitate relevante pentru EUROSUR, astfel cum se prevede la alineatul (1).
- (3) Persoanele fizice cu reședința în țări terțe și entitățile juridice stabilite în țări terțe pot să gestioneze date ale EUROSUR numai în cazul în care sunt supuse, în aceste țări, unor norme de securitate care să asigure un grad de protecție cel puțin echivalent cu cel garantat de normele echivalente privind securitatea ale Comisiei.
- (4) Echivalența normelor de securitate aplicate într-o țară terță poate fi recunoscută printr-un acord cu această țară.
- (5) Ca parte a implementării componentei europene a EUROSUR, agenția sprijină schimbul corespunzător de rapoarte EUROSUR și interconectarea componentelor naționale atât la nivel neclasificat, cât și la nivel clasificat.

*Articolul 34***Principiile acreditării de securitate în EUROSUR**

Activitățile de acreditare de securitate se desfășoară în conformitate cu următoarele principii:

- (a) activitățile de acreditare de securitate trebuie întreprinse și deciziile de acreditare de securitate trebuie luate într-un context de responsabilitate colectivă pentru securitatea Uniunii și a statelor membre;
- (b) se depun eforturi pentru a se ajunge la decizii prin consens și pentru a implica toate părțile relevante interesate de aspecte de securitate;
- (c) sarcinile se îndeplinesc cu respectarea normelor de securitate și a standardelor de acreditare relevante aplicabile agenției, autorităților statelor membre și Comisiei;
- (d) un proces de monitorizare permanentă asigură faptul că sunt cunoscute riscurile de securitate, că sunt definite măsuri de securitate pentru reducerea unor astfel de riscuri la un nivel acceptabil, în conformitate cu principiile de bază și cu standardele minime prevăzute în normele de securitate aplicabile, și faptul că aceste măsuri sunt aplicate în conformitate cu conceptul de apărare în profunzime. Eficacitatea unor astfel de măsuri este evaluată în permanență;
- (e) deciziile de acreditare de securitate se bazează, în conformitate cu procesul definit în strategia de acreditare de securitate, pe decizii de acreditare de securitate locale luate de autoritățile naționale de acreditare în materie de securitate ale statelor membre;
- (f) activitățile de acreditare de securitate de ordin tehnic se încredințează unor specialiști care sunt calificați în mod corespunzător în domeniul acreditării unor sisteme complexe, care au autorizații de securitate la un nivel adecvat și care își desfășoară activitatea cu obiectivitate;
- (g) deciziile de acreditare de securitate se iau independent de agenție și de entitățile responsabile cu implementarea componentelor naționale ale EUROSUR. Autoritatea de acreditare în materie de securitate a datelor pentru EUROSUR este un organism autonom din cadrul agenției care ia decizii în mod independent;
- (h) activitățile de acreditare de securitate se efectuează armonizând cerința de independență cu necesitatea unei coordonări adecvate între agenție și autoritățile naționale responsabile cu punerea în aplicare a dispozițiilor în materie de securitate.

⁽¹⁶⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

Articolul 35

Consiliul de acreditare de securitate al EUROSUR

- (1) În cadrul agenției se instituie Consiliul de acreditare de securitate al EUROSUR (denumit în continuare „Consiliul de acreditare”).
- (2) În calitate de autoritate de acreditare de securitate, Consiliul de acreditare este responsabil, în ceea ce privește acreditarea de securitate pentru EUROSUR, cu:
- (a) definirea și aprobarea unei strategii de acreditare de securitate pentru EUROSUR, inclusiv pentru componenta europeană;
 - (b) statele membre raportează Consiliului de acreditare cu privire la acreditarea componentelor lor naționale, astfel încât să se asigure faptul că acest Consiliu de acreditare poate lua decizii relevante în materie de interconectare;
 - (c) luarea deciziilor de acreditare de securitate pentru componenta europeană, ținând seama de avizele entităților naționale competente în materie de securitate și de riscurile globale de securitate;
 - (d) aprobarea documentației relevante referitoare la acreditarea de securitate;
 - (e) consilierea, în domeniul său de competență, a agenției și a statelor membre în ceea ce privește instituirea procedurilor operaționale de securitate („SecOP”) și prezentarea unei declarații care să conțină poziția sa finală;
 - (f) examinarea și aprobarea evaluării riscurilor de securitate, în cooperare cu agenția, cu statele membre și cu Comisia pentru a defini măsuri de reducere a riscurilor;
 - (g) verificarea punerii în aplicare a măsurilor de securitate în legătură cu acreditarea de securitate a componentei europene prin efectuarea sau sponsorizarea unor evaluări, inspecții sau reexaminări de securitate;
 - (h) confirmarea selecției produselor și a măsurilor aprobate, precum și a produselor criptografice utilizate pentru asigurarea securității componentei europene a EUROSUR și pentru interconectare;
 - (i) aprobarea sau, după caz, participarea, împreună cu entitatea relevantă competentă în materie de securitate, la aprobarea comună a:
 - (i) interconectării componentei europene cu componentele naționale;
 - (ii) interconectării componentelor externe la EUROSUR;
 - (j) convenirea, împreună cu statul membru în cauză, a procedurilor referitoare la controlul accesului;
 - (k) pe baza rapoartelor privind riscurile de securitate, informarea agenției cu privire la propria sa evaluare a riscurilor și consilierea agenției cu privire la opțiunile de tratare a riscurilor de securitate reziduale pentru o anumită decizie de acreditare de securitate;
 - (l) desfășurarea consultărilor care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin.
- (3) În strategia de acreditare de securitate menționată la alineatul (2) litera (a), Consiliul de acreditare stabilește următoarele:
- (a) domeniul de aplicare al activităților necesare pentru efectuarea și actualizarea acreditării componentei europene a EUROSUR și a eventualei sale interconectări cu alte componente;
 - (b) un proces de acreditare de securitate pentru componenta europeană cu un grad de detaliere proporțional cu nivelul necesar de asigurare și cu precizarea clară a condițiilor de aprobare;
 - (c) rolul părților interesate relevante implicate în procesul de acreditare;
 - (d) un calendar de acreditare care să respecte implementarea standardelor EUROSUR, în special în ceea ce privește instalarea infrastructurilor, furnizarea serviciilor și evoluția;
 - (e) principiile acreditării de securitate a componentelor naționale care urmează să fie efectuată de entitățile naționale ale statelor membre competente în materie de securitate;
 - (f) dispozițiile referitoare la securitatea datelor componentelor externe ale EUROSUR.
- (4) Consiliul de acreditare își îndeplinește sarcinile în mod independent atunci când gestionează dosare, efectuează audituri de securitate a sistemului, elaborează decizii și își organizează reuniunile.

*Articolul 36***Funcționarea Consiliului de acreditare de securitate**

- (1) Consiliul de acreditare este format din câte un reprezentant pentru fiecare stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei.
- (2) Funcția de ofițer de securitate al agenției este îndeplinită de un secretar desemnat al Consiliului de acreditare.
- (3) Consiliul de acreditare își stabilește regulamentul de procedură și își numește președintele.
- (4) Dacă nu se ajunge la un consens, Consiliul de acreditare recurge la votul majoritar.
- (5) Consiliul de acreditare poate înființa subgrupuri pentru a investiga aspecte tehnice.
- (6) Consiliul de acreditare informează Consiliul de administrație al agenției și pe directorul executiv al agenției și Comisia cu privire la toate deciziile sale.

*Articolul 37***Rolul statelor membre și al agenției în ceea ce privește Consiliul de acreditare**

Statele membre și directorul executiv al agenției:

- (a) transmit Consiliului de acreditare toate informațiile pe care le consideră relevante în scopul acreditării de securitate;
- (b) permit persoanelor autorizate în mod corespunzător numite de Consiliul de acreditare să aibă acces la orice informații clasificate și la orice zone/situri legate de securitatea sistemelor care intră sub jurisdicția lor, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative naționale, și fără nicio discriminare pe motiv de naționalitate, inclusiv în scopul verificărilor și al testelor de securitate, astfel cum au fost hotărâte de Consiliul de acreditare;
- (c) răspund de acreditarea componentelor lor din cadrul EUROSUR și raportează, în acest scop, Consiliului de acreditare.

*Articolul 38***Accesul utilizatorilor**

- (1) Fără a aduce atingere articolului 35, entitatea care răspunde de o componentă a EUROSUR gestionează accesul utilizatorilor la sistemele sale, la rețelele sale și la aplicația sa.
- (2) În cazul în care unui membru al personalului național i se acordă acces direct la un sistem al agenției utilizat în scopul EUROSUR sau la o aplicație a agenției utilizată în scopul EUROSUR, agenția coordonează drepturile de acces împreună cu centrul național de coordonare relevant.
- (3) În cazul în care unui membru al personalului agenției i se acordă acces direct la un sistem național utilizat în scopul EUROSUR sau la o aplicație națională utilizată în scopul EUROSUR, statul membru responsabil coordonează drepturile de acces împreună cu directorul executiv al agenției.

*Articolul 39***Securitatea datelor componentelor externe ale EUROSUR**

- (1) Componentele externe pot fi conectate la EUROSUR numai dacă securitatea datelor acestora este echivalentă cu securitatea datelor EUROSUR.
- (2) Normele pentru stabilirea și partajarea unui tablou situațional specific prevăzute la articolul 26 includ dispoziții privind securitatea datelor, specificând tipul de informații care pot face obiectul schimburilor și nivelul de clasificare.
- (3) Orice interconectare a unei componente externe la EUROSUR trebuie aprobată în prealabil de Consiliul de acreditare.

*Articolul 40***Normele privind protecția datelor aplicabile EUROSUR**

- (1) Cu toate că datele prelucrate de EUROSUR pot conține, în mod excepțional, informații referitoare la persoane fizice identificabile în mod indirect, astfel de date nu trebuie prelucrate în cadrul EUROSUR pentru a identifica aceste persoane fizice.
- (2) În cazul în care prelucrarea informațiilor în EUROSUR necesită, în mod excepțional, prelucrarea altor date cu caracter personal decât numerele de identificare ale navelor și aeronavelor, aceste date cu caracter personal trebuie șterse de îndată ce scopul pentru care au fost colectate a fost atins.

*Articolul 41***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 9 aprilie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA 1

Lista indicatorilor**1. INDICATORUL PRIVIND REFUZURILE INTRĂRII**

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, fiecare centru național de coordonare raportează numărul de refuzuri ale intrării în ultima lună, pentru fiecare punct de trecere a frontierei.

Acest indicator este defalcat în următorii subindicatori:

- (a) cetățenia resortisanților țărilor terțe în cauză;
- (b) țara de origine;
- (c) ultima țară de îmbarcare (pentru porturi și aeroporturi, fără a se lua în considerare tranzitul);
- (d) grupa de vârstă;
- (e) sexul;
- (f) defalcarea motivelor de refuz în conformitate cu partea B din anexa V la Regulamentul (UE) 2016/399;
- (g) motivele refuzării, revocării sau anulării autorizațiilor de călătorie ETIAS;
- (h) numărul de decizii de refuz al intrării emise pentru aceleași persoane care au aceeași identitate;
- (i) numărul de decizii de refuz al intrării emise pentru aceleași persoane care utilizează identități multiple.

2. INDICATORUL PRIVIND ȘEDERILE ILEGALE

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, fiecare centru național de coordonare raportează numărul de resortisanți ai țărilor terțe care, în decursul ultimei luni, au fost detectați de autoritățile naționale că nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de ședere sau de reședință în respectivul stat membru, indiferent dacă au fost detectați în interiorul țării sau în timp ce încercau să părăsească teritoriul.

Acest indicator este defalcat în următorii subindicatori:

- (a) cetățenia resortisanților țărilor terțe în cauză;
- (b) grupa de vârstă;
- (c) sexul;
- (d) numărul de minori neînsoțiți;
- (e) motivul (de exemplu, persoane care depășesc perioada de ședere prevăzută în viză, permis de ședere expirat etc.);
- (f) tipul de control efectuat atunci când a fost detectată persoana în cauză (control la frontieră, control efectuat de poliție în interiorul țării, operațiuni de prevenire a criminalității, control în trafic);
- (g) principalele zone de detectare.

Atunci când aceste informații sunt disponibile, fiecare centru național de coordonare raportează indicatorii corespunzători referitori la deplasarea secundară neautorizată.

3. INDICATORUL PRIVIND FLUXURILE

1. În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, fiecare centru național de coordonare raportează numărul de pasageri din ultima lună, pentru fiecare punct de trecere a frontierei.

Atunci când aceste informații sunt disponibile, indicatorul este defalcat în următorii subindicatori:

- (a) cetățenie;
- (b) destinație; intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen.

2. În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, fiecare centru național de coordonare raportează:

- (a) pentru fiecare punct de trecere a frontierei terestre, numărul de vehicule;
- (b) pentru fiecare punct de trecere a frontierei maritime (porturi), numărul de nave;

(c) pentru fiecare punct de trecere a frontierei aeriene (aeroporturi), numărul de zboruri externe.

Atunci când aceste informații sunt disponibile, indicatorii sunt defalcați în următorii subindicatori: intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen.

4. INDICATORII PRIVIND CONTRABANDA CU MĂRFURI

4.1. Droguri

Capturile de droguri se împart în următoarele categorii:

1. canabis;
2. heroină;
3. alte opioide;
4. cocaină;
5. stimulenți de tip amfetamină (inclusiv amfetamină și metamfetamină);
6. MDMA (ecstasy);
7. substanțe psihoactive noi;
8. alte droguri ilicite.

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, centrul național de coordonare raportează pentru luna precedentă:

- (a) cantitatea totală confiscată în funcție de categorie;
- (b) numărul de capturi în funcție de categorie;
- (c) defalcarea în funcție de origine, dacă este stabilită;
- (d) defalcarea în funcție de proveniență, dacă este stabilită;
- (e) defalcarea în funcție de destinație (intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen sau necunoscută) și de categorie;
- (f) defalcarea în funcție de tipul de activitate de control la frontieră (supravegherea frontierelor sau verificare la punctul de trecere a frontierei) și de categorie;
- (g) autoritatea națională care a detectat drogurile;
- (h) numărul total de autori ai infracțiunilor reținuți;
- (i) valoarea substanțelor confiscate.

4.2. Traficul de vehicule

Traficul de vehicule se împarte în următoarele categorii:

1. autoturisme furate;
2. furgonete furate;
3. camioane furate;
4. utilaje pentru construcții și utilaje agricole furate;
5. alte vehicule furate;
6. componente auto furate;
7. documente falsificate de înmatriculare a vehiculelor.

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, centrul național de coordonare raportează:

- (a) numărul de capturi în funcție de categorie;
- (b) cantitatea totală confiscată în funcție de categorie;
- (c) defalcarea în funcție de origine, dacă este stabilită;
- (d) defalcarea în funcție de destinație (intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen sau necunoscută) și de categorie;

- (e) defalcarea în funcție de tipul de activitate de control la frontieră (supravegherea frontierelor sau verificare la punctul de trecere a frontierei) și de categorie;
- (f) numărul total de autori ai infracțiunilor reținuți.

4.3. Arme și materiale explozibile

Indicatorii privind armele și materialele explozibile se împart în următoarele categorii:

1. arme de foc ⁽¹⁾;

Armele de foc pot fi împărțite în următoarele subcategorii, după caz:

- (a) armă de mână: revolver;
 - (b) armă de mână: pistol;
 - (c) armă de foc lungă: pușcă;
 - (d) armă de foc lungă: carabină;
 - (e) armă de foc lungă: mitralieră/100 % automată;
 - (f) armă de foc lungă: altele;
 - (g) armă de foc grea (antitanc, lansator de rachete, mortier etc.);
2. componente esențiale ale armelor de foc;
3. arme neletale: arme de alarmă și arme de semnalizare (care nu pot fi transformate în arme de foc);
4. arme neletale: arme cu aer comprimat;
5. arme neletale: arme de foc dezactivate;
6. materiale explozibile:
7. muniție;
8. alte arme.

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, centrul național de coordonare raportează:

- (a) numărul de capturi în funcție de categorie;
- (b) cantitatea totală confiscată în funcție de categorie;
- (c) defalcarea în funcție de origine, dacă este stabilită;
- (d) defalcarea în funcție de destinație (intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen sau necunoscută) și de categorie;
- (e) defalcarea în funcție de tipul de activitate de control la frontieră (supravegherea frontierelor sau verificare la punctul de trecere a frontierei) și de categorie;
- (f) defalcarea în funcție de modul de transport:
 - 1. container;
 - 2. camion sau vehicul utilitar;
 - 3. autoturism;
 - 4. autobuz sau autocar;
 - 5. tren;
 - 6. aviație comercială;
 - 7. aviație generală;
 - 8. transport de mărfuri și colete poștale;
 - 9. deplasare pietonală;
- (g) autoritățile naționale care au detectat armele și/sau materialele explozibile;
- (h) numărul total de autori ai infracțiunilor reținuți.

⁽¹⁾ Inclusiv arme de spectacol și arme acustice, precum și arme de alarmă și arme de semnalizare care pot fi transformate.

4.4. Alte mărfuri

Indicatorii privind alte mărfuri se pot împărți în următoarele categorii:

1. tutun;
2. țigarete;
3. alcool;
4. produse energetice (combustibili);
5. trafic ilicit de bunuri culturale;
6. alte mărfuri.

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, centrul național de coordonare raportează:

- (a) numărul de capturi în funcție de categorie;
- (b) cantitatea totală confiscată în funcție de categorie;
- (c) defalcarea în funcție de origine și de categorie, dacă sunt stabilite;
- (d) defalcarea în funcție de proveniență, dacă este stabilită;
- (e) defalcarea în funcție de destinație (intrarea sau ieșirea din spațiul Schengen sau necunoscută) și de categorie;
- (f) defalcarea în funcție de tipul de activitate de control la frontieră și de categorie (verificare la punctul de trecere a frontierei, supravegherea frontierelor);
- (g) autoritatea națională care a detectat mărfurile;
- (h) numărul total de autori ai infracțiunilor reținuți;
- (i) valoarea mărfurilor confiscate.

5. INDICATORUL PRIVIND ALTE INFRAȚIUNI TRANSFRONTALIERE

Celelalte infracțiuni transfrontaliere se împart în următoarele categorii:

1. răpirea unui minor;
2. atacuri, amenințări la adresa personalului poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (autorităților naționale sau personalului agenției);
3. sechestrarea ilegală a mijloacelor de transport;
4. altele.

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, centrul național de coordonare raportează:

- (a) numărul de cazuri în funcție de categorie;
- (b) defalcarea în funcție de tipul de activitate de control la frontieră (verificare la punctul de trecere a frontierei, supravegherea frontierelor) și de categorie;
- (c) autoritățile naționale care au detectat cazul;
- (d) numărul total de autori ai infracțiunilor reținuți.

6. ALȚI INDICATORI DERIVAȚI DIN RAPORTAREA EVENIMENTELOR PUNCTUALE

În a cincisprezecea zi a fiecărei luni, pentru fiecare secțiune de frontieră, agenția stabilește indicatori lunari.

Acești indicatori acoperă:

1. trecerile neautorizate ale frontierei, pe baza rapoartelor privind evenimentele punctuale menționate la punctul 1 din anexa 2;
2. evenimentele de căutare și salvare, pe baza rapoartelor privind evenimentele punctuale menționate la punctul 8 din anexa 2;

3. facilitarea traficului de persoane și traficul de persoane, pe baza rapoartelor privind evenimentele punctuale menționate la punctul 2 din anexa 2;
 4. fraudarea documentelor, pe baza rapoartelor privind evenimentele punctuale menționate la punctul 4 din anexa 2.
- Agencia poate stabili, pe baza informațiilor disponibile, alți indicatori care sunt considerați relevanți pentru analiza riscurilor sau pentru conștientizarea situației.
-

ANEXA 2

Cazuri de raportare a unor evenimente punctuale și informațiile conexe

Raportarea evenimentelor punctuale în EUROSUR constă în conexarea diferitelor componente ale informațiilor, enumerate mai jos, care contribuie la descrierea situației de la frontierele externe ale UE.

Primul raport trebuie să conțină setul de informații colectate pentru a declanșa prima reacție. Pe baza acestui prim raport, diversele părți participante la EUROSUR depun eforturi pentru a completa aceste informații, astfel cum se prevede în prezenta anexă.

1. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL DE TRECERE NEAUTORIZATĂ A FRONTIEREI SAU A SUSPICIUNII DE TENTATIVĂ DE TRECERE NEAUTORIZATĂ A FRONTIEREI

Centrul național de coordonare raportează orice eveniment legat de trecerea neautorizată a frontierei. Raportul privind trecerea neautorizată a frontierei poate fi conexasat cu facilitarea traficului de persoane sau cu traficul de persoane, astfel cum se prevede la punctul 2, precum și cu evenimentul de căutare și salvare în conformitate cu punctul 8.

Primul raport privind evenimentul se trimite în termen de cel mult 24 de ore după detectarea evenimentului.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

1.1. Tipul de eveniment

- (a) tentativă de trecere ilegală a frontierei sau trecere ilegală a frontierei care a avut loc efectiv;
- (b) trecere deschisă sau clandestină.

1.2. Circumstanțele evenimentului

- (a) ora și poziția;
- (b) destinația (intrare sau ieșire din spațiul Schengen sau destinație necunoscută);
- (c) ultima țară de îmbarcare (aplicabilă numai la intrarea prin porturi și aeroporturi aflate pe secțiunile de frontieră maritimă și, respectiv, aeriană);
- (d) țara de destinație;
- (e) scopul trecerii ilegale a frontierei;
- (f) circumstanțele detectării:
 - 1. în timpul unei verificări la punctul de trecere a frontierei;
 - 2. în timpul unei operațiuni de supraveghere a frontierelor;
 - 3. altele (deplasare secundară, zonă prefrontalieră);
- (g) tentative de sustragere de la controlul la frontieră;
- (h) mijloacele de transport:
 - 1. zbor (un raport privind zborul este conexasat cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 7);
 - 2. navă (un raport privind nava este conexasat cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 1, sau cu respectivul caz de căutare și salvare, astfel cum se prevede la punctul 6);
 - 3. container;
 - 4. camion sau vehicul utilitar;
 - 5. autoturism;
 - 6. autobuz sau autocar;
 - 7. tren;
 - 8. deplasare pietonală.

1.3. Persoanele implicate

- (a) numărul total de persoane implicate;
- (b) numărul de minori;
- (c) numărul de persoane care au nevoie de protecție internațională;
- (d) defalcarea în funcție de cetățenie (presupusă/confirmată);
- (e) grupa de vârstă.

2. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL DE FACILITARE A TRAFICULUI DE PERSOANE SAU DE TRAFIC DE PERSOANE SAU A SUSPICIUNII DE TENTATIVĂ DE FACILITARE A TRAFICULUI DE PERSOANE SAU DE TRAFIC DE PERSOANE

Centrul național de coordonare raportează orice eveniment de facilitare a traficului de persoane sau suspiciune de tentativă de facilitare a traficului de persoane și orice eveniment de trafic de persoane sau suspiciune de tentativă de trafic de persoane.

Primul raport privind evenimentul se trimite în termen de cel mult 24 de ore după detectarea evenimentului.

Evenimentul poate fi conexas cu un eveniment legat de trecerea neautorizată a frontierei.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

2.1. Tipul de eveniment

- (a) facilitarea traficului de persoane, trafic de persoane;
- (b) stadiul (suspiciune, tentativă, săvârșire).

2.2. Circumstanțele evenimentului

- (a) ora și locul;
- (b) destinația (intrare sau ieșire din spațiul Schengen sau destinație necunoscută);
- (c) circumstanțele detectării:
 - 1. în timpul unei verificări la punctul de trecere a frontierei;
 - 2. în timpul unei operațiuni de supraveghere a frontierelor;
 - 3. altele (deplasare secundară, zonă prefrontalieră);
- (d) mijloacele de transport:
 - 1. zbor (un raport privind zborul este conexas cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 7);
 - 2. navă (un raport privind nava este conexas cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 1, sau cu respectivul caz de căutare și salvare, astfel cum se prevede la punctul 6);
 - 3. container;
 - 4. camion sau vehicul utilitar;
 - 5. autoturism.
 - 6. autobuz sau autocar;
 - 7. tren;
 - 8. deplasare pietonală.

2.3. Autorii infracțiunilor

- (a) numărul total de persoane implicate;
- (b) grupele de vârstă;
- (c) defalcarea în funcție de cetățenie (presupusă/confirmată) și de țara de origine;
- (d) forma de exploatare (sexuală, prin muncă, altele).

2.4. Victimele (dacă evenimentul nu are legătură cu trecerea neautorizată a frontierei)

- (a) numărul total de victime;
- (b) numărul de minori;
- (c) numărul de minori neînsoțiți și numărul de persoane care au nevoie de protecție internațională;
- (d) defalcarea victimelor în funcție de țara (țările) de tranzit;
- (e) defalcarea în funcție de cetățenie (presupusă/confirmată) și de țara de origine.

2.5. Motivația și modul de operare

- (a) modul de operare;
- (b) scopul facilitării traficului de persoane sau scopul exploatării specifice în cazul traficului de persoane.

3. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL DE TRAFIC DE MĂRFURI SAU A SUSPICIUNII DE TENTATIVĂ DE TRAFIC DE MĂRFURI

Pe lângă indicatorii menționați la punctul 4 din anexa 1, centrul național de coordonare raportează evenimente punctuale de trafic de mărfuri sau suspiciunea de tentativă de trafic de mărfuri în următoarele cazuri:

1. sumele confiscate depășesc pragurile definite în anexa 3;
2. traficul sau suspiciunea de tentativă de trafic are legătură cu o eventuală activitate teroristă sau ar putea reprezenta o amenințare pentru securitatea Uniunii sau a statelor sale membre;
3. traficul sau suspiciunea de tentativă de trafic implică o reacție din partea altor state membre și a agenției sau are un impact asupra măsurilor de control la frontieră;
4. traficul de mărfuri sau suspiciunea de tentativă de trafic de mărfuri are legătură cu un anumit mod de operare. În acest caz, rapoartele se conexează cu raportul privind analiza riscurilor care descrie respectivul mod de operare;
5. confiscarea mărfurilor este anormală și ar putea indica un nou model infracțional.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

3.1. Tipul de eveniment

Atunci când descrie tipul evenimentului, emitentul utilizează categoriile și subcategoriile prevăzute la punctul 4 din anexa 1, precum și unitățile menționate în anexa 3, după caz.

3.2. Circumstanțele evenimentului

- (a) ora și poziția;
- (b) destinația (intrare sau ieșire din spațiul Schengen sau destinație necunoscută);
- (c) circumstanțele detectării:
 1. în timpul unei verificări la punctul de trecere a frontierei;
 2. în timpul unei operațiuni de supraveghere a frontierelor;
 3. altele (deplasare secundară, zonă prefrontalieră);
- (d) mijloacele de transport:
 1. zbor (un raport privind zborul este conexasat cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 7);
 2. navă (un raport privind nava este conexasat cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 1, sau cu respectivul caz de căutare și salvare, astfel cum se prevede la punctul 6);
 3. container;
 4. camion sau vehicul utilitar;
 5. autoturism;

6. autobuz sau autocar;
 7. tren;
 8. deplasare pietonală;
 9. transport de mărfuri sau colete poștale;
- (e) modul de operare sau modul de operare suspectat, inclusiv:
1. tipul de ascundere;
 2. detalii privind ascunderea.

3.3. Tipul de mărfuri

- (a) categoria și subcategoria în conformitate cu punctul 4 din anexa 1;
- (b) suma (estimată/confiscată);
- (c) valoarea estimată.

3.4. Persoanele implicate

- (a) numărul total de persoane implicate;
- (b) rolul persoanei;
- (c) numărul de minori;
- (d) defalcarea în funcție de cetățenie (presupusă/confirmată).

4. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL DE FRAUDARE A DOCUMENTELOR

Centrul național de coordonare raportează orice eveniment punctual legat de fraudarea documentelor sau de infracțiuni având ca obiect documente care a fost observat în cursul unei operațiuni de control la frontieră.

Primul raport privind evenimentul se trimite în termen de cel mult 24 de ore după detectarea evenimentului.

Evenimentul poate fi conexas cu un eveniment legat de trecerea neautorizată a frontierei, de facilitarea traficului de persoane sau de traficul de persoane, de traficul de mărfuri și de alte forme de criminalitate transfrontalieră.

Emitenții și proprietarii raportează următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

4.1. Tipul de fraudare a documentelor

4.2. Circumstanțele evenimentului

- (a) ora și poziția;
- (b) destinația (intrare sau ieșire din spațiul Schengen sau destinație necunoscută);
- (c) circumstanțele detectării:
 1. în timpul unei verificări la punctul de trecere a frontierei;
 2. în timpul unei operațiuni de supraveghere a frontierelor;
 3. altele (deplasare secundară, zonă prefrontalieră).

4.3. Informații privind persoana

- (a) cetățenia pretinsă a persoanei;
- (b) sexul;
- (c) grupa de vârstă.

4.4. Informații privind documentul

- (a) tipul și subtipul documentului (pașaport, carte de identitate, permis de ședere, viză, ștampilă de frontieră, altele);
- (b) țara care a emis documentul;
- (c) utilizarea documentului (prezentat, ascuns, nu se aplică);

- (d) punctul de trecere a frontierei de îmbarcare;
- (e) punctul de trecere a frontierei de tranzit;
- (f) punctul de trecere a frontierei de destinație;
- (g) cip;
- (h) ștampilă la frontieră.

5. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL PRIVIND ALTE FORME DE CRIMINALITATE TRANSFRONTALIERĂ

Pe lângă indicatorii menționați la punctul 7 din anexa 1, centrul național de coordonare raportează evenimente punctuale referitoare la alte infracțiuni în următoarele cazuri:

1. infracțiunea transfrontalieră sau suspiciunea de tentativă de săvârșire a unei infracțiuni transfrontaliere sau obținerea unui rezultat pozitiv într-o bază de date sau într-un sistem informatic la scară largă are legătură cu o eventuală activitate teroristă sau ar putea reprezenta o amenințare pentru securitatea Uniunii sau a statelor sale membre;
2. infracțiunea transfrontalieră sau suspiciunea de tentativă de săvârșire a unei infracțiuni transfrontaliere sau obținerea unui rezultat pozitiv într-o bază de date sau într-un sistem informatic la scară largă implică o reacție din partea altor state membre și a agenției sau are un impact asupra măsurilor de control la frontieră;
3. infracțiunea transfrontalieră sau suspiciunea de tentativă de săvârșire a unei infracțiuni transfrontaliere are legătură cu un anumit mod de operare. În acest caz, rapoartele se conexează cu raportul privind analiza riscurilor care descrie respectivul mod de operare.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

5.1. Tipul evenimentului

Atunci când descrie tipul de evenimente, emitentul utilizează categoriile și subcategoriile prevăzute la punctul 7 din anexa 1.

5.2. Circumstanțele evenimentului

- (a) ora și poziția;
- (b) destinația (intrare sau ieșire din spațiul Schengen sau destinație necunoscută);
- (c) circumstanțele detectării:
 1. în timpul unei verificări la punctul de trecere a frontierei;
 2. în timpul unei operațiuni de supraveghere a frontierelor;
 3. altele (deplasare secundară, zonă prefrontalieră);
- (d) mijloacele de transport:
 1. zbor (un raport privind zborul este conexas cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 7);
 2. navă (un raport privind nava este conexas cu raportul, astfel cum se prevede la punctul 1, sau cu respectivul caz de căutare și salvare, astfel cum se prevede la punctul 6);
 3. container;
 4. camion sau vehicul utilitar;
 5. autoturism;
 6. autobuz sau autocar;
 7. tren;
 8. deplasare pietonală;
 9. transport de mărfuri sau colete poștale.

5.3. Persoanele implicate

- (a) numărul total de persoane implicate;
- (b) rolul persoanei;
- (c) numărul de minori;
- (d) defalcarea în funcție de cetățenie (presupusă/confirmată).

6. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL PRIVIND NAVE DE INTERES

Informațiile privind nave de interes se raportează:

1. dacă nava detectată se află pe lista de supraveghere a navelor suspectate; în acest caz, raportarea trebuie să fie conexată cu lista de supraveghere corespunzătoare;
2. dacă nava este implicată într-un eveniment enumerat în prezenta anexă; în acest caz, raportul trebuie să fie conexasat cu evenimentul corespunzător;
3. dacă nava este considerată suspectă de către emitent; în acest caz, raportarea trebuie să fie conexasată cu un raport privind analiza riscurilor.

Primul raport privind nava se trimite în termen de cel mult 24 de ore după prima detectare.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

6.1. Poziția și statutul navei

Informațiile privind poziția navei de interes cuprind:

- (a) momentul măsurării, poziția și raza cercului de incertitudine, direcția și viteza, dacă activul se deplasează;
- (b) starea navei (motoare oprite, fum detectat, ancorată etc.);
- (c) sursa măsurătorii sau a detectării (radar, sistem de poziționare etc.);
- (d) pozițiile anterioare cunoscute ale navei înainte de eveniment.

Emitenții care pot să obțină informații despre navă trebuie să încerce să își actualizeze poziția cât mai rapid posibil, utilizând sursele de informații de care dispun.

Informațiile privind poziția unei nave de interes pe mare, odată detectată, se actualizează cel puțin o dată pe oră.

6.2. Tipul de navă

Informațiile privind tipul de navă contribuie la diferențierea

- (a) între diversele tipuri de nave, și anume nave de pasageri, veliere, iahturi cu motor, nave de pescuit, containere maritime, vrachiere, petroliere, cargoboturi, nave de mare viteză, platforme de foraj maritim mobile, nave cu destinație specială;
- (b) între diversele tipuri de utilizări ale navelor, și anume pentru activități comerciale sau de agrement.

6.3. Elementele de identificare a navei

Informațiile privind elementele de identificare a navei cuprind:

- (a) pavilionul;
- (b) denumirea navei;
- (c) numărul atribuit navei de Organizația Maritimă Internațională (OMI), numărul de identificare în cadrul serviciului maritim mobil (MMSI) și alte elemente de identificare vizuale și pe frecvențe radio utilizate pentru a contacta și a prezenta caracteristicile navelor.

6.4. Pasagerii și mărfurile transportate

Informațiile privind pasagerii și mărfurile transportate includ:

- (a) numărul de membri ai echipajului;
- (b) defalcarea membrilor echipajului în funcție de cetățenie;
- (c) numărul de pasageri;
- (d) defalcarea pasagerilor în funcție de cetățenie;
- (e) tipul și cantitatea/greutatea mărfurilor transportate.

7. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL PRIVIND ZBORURI EXTERNE DE INTERES

Informațiile referitoare la zborurile externe de interes se raportează:

1. dacă zborul detectat se află pe lista de supraveghere a zborurilor suspecte; în acest caz, raportarea trebuie să fie conexată cu lista de supraveghere corespunzătoare;
2. dacă zborul este implicat într-un eveniment enumerat în prezenta anexă; în acest caz, raportul trebuie să fie conexasat cu evenimentul corespunzător;
3. dacă zborul este considerat suspect de către emitent; în acest caz, raportarea trebuie să fie conexasată cu un raport privind analiza riscurilor.

Primul raport privind zborul se trimite în termen de cel mult 24 de ore după prima detectare.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

7.1. Poziția aeronavei de interes

Informațiile privind poziția zborului de interes cuprind:

- (a) momentul măsurării;
- (b) poziția, inclusiv altitudinea și gradul de incertitudine;
- (c) direcția și viteza de deplasare;
- (d) sursa măsurătorii sau a detectării (radar, sistem de poziționare etc.).

Emitenții care pot să obțină informații despre aeronavă trebuie să încerce să îi actualizeze poziția, utilizând sursele de informații de care dispun.

Informațiile privind poziția aeronavei de interes în zbor se actualizează în timp aproape real.

7.2. Tipul aeronavei de interes

Informațiile privind tipul de aeronavă contribuie la diferențierea între aeronave cu aripi fixe sau rotative, aeronave cu motor cu reacție sau cu elice, aeronave cu pilot sau pilotate de la distanță și la stabilirea modelului exact al respectivei aeronave, dacă aceste informații sunt disponibile.

7.3. Elementele de identificare a aeronavei

Informațiile privind elementele de identificare a aeronavei cuprind diferitele elemente de identificare vizuale și pe frecvențe radio utilizate pentru a contacta și a prezenta caracteristicile aeronavei.

7.4. Informațiile privind zborul

Informațiile privind zborul cuprind:

- (a) tipul de zbor (comercial, privat, guvernamental etc.);
- (b) indicativul de zbor, inclusiv indicativul de zbor comercial;
- (c) locul de decolare;
- (d) destinația;
- (e) trimiterea la planul de zbor.

7.5. Pasagerii și mărfurile transportate

Informațiile privind pasagerii și mărfurile transportate includ:

- (a) numărul de membri ai echipajului;
- (b) defalcarea membrilor echipajului în funcție de cetățenie;
- (c) numărul de pasageri;
- (d) defalcarea pasagerilor în funcție de cetățenie;
- (e) tipul de mărfuri transportate.

8. RAPORTAREA UNUI EVENIMENT PUNCTUAL PRIVIND EVENIMENTE DE CĂUTARE ȘI SALVARE

Centrul național de coordonare raportează orice eveniment legat de căutare și salvare în conformitate cu articolul 21.

Raportarea referitoare la un posibil eveniment de căutare și salvare acoperă întreaga durată a evenimentului, de la prima detectare a navei de interes sau de la primirea alertei privind persoane aflate în pericol pe mare și până la finalizarea evenimentului de trecere a frontierei și încheierea cazului conex de căutare și salvare.

Emitenții și proprietarii depun eforturi pentru a raporta următoarele informații, în măsura în care acestea sunt disponibile:

8.1. Conexiuni cu raportarea privind nava aflată în pericol în conformitate cu punctul 6.

Raportul poate fi, de asemenea, conexat cu alte nave de interes implicate în cazul de căutare și salvare, cum ar fi navele-mamă.

8.2. Raportarea privind statutul cazului de căutare și salvare, inclusiv

- (a) faza de căutare și salvare (incertitudine, alertă, pericol, operațiune de căutare și salvare în curs, operațiune de căutare și salvare încheiată);
- (b) centrul de coordonare a operațiunilor de salvare pe mare competent;
- (c) locul sigur preconizat sau locul sigur efectiv, atunci când operațiunea de căutare și salvare este finalizată.

8.3. Conexiuni cu raportarea prevăzută la punctele 1 și 2, după caz.

ANEXA 3

Praguri aplicabile raportării unui eveniment punctual privind mărfuri**1. DROGURI ILICITE**

1. canabis: 10 kg;
2. heroină: 500 de grame;
3. alte opioide (de exemplu morfină, opiu etc.): 500 de grame;
4. cocaină: 10 kg;
5. stimulenți de tip amfetamină (inclusiv amfetamină și metamfetamină): 100 de grame;
6. MDMA (ecstasy): 5000 de comprimate;
7. substanțe psihoactive noi: 500 de comprimate sau 100 de grame;
8. alte droguri ilicite.

2. ARME ȘI MATERIALE EXPLOZIBILE

1. arme de foc sau componente ale armelor: 15 unități;
2. materiale explozibile: 3 kg;
3. muniție: 10 000 de bucăți.

3. ALTE MĂRFURI

1. tutun brut: 500 kg;
 2. țigarete: 1 milion de unități;
 3. alcool: 5 000 de litri de alcool pur;
 4. produse energetice (combustibili): 10 000 de litri;
 5. trafic ilicit de bunuri culturale: valoare estimată de peste 1 milion EUR.
-